

X.

ПРѢБИТОТО ПСЕ.

I.

Утрепано, прѣбито,
 Съ прѣчупена нога,
 То страшно, жаловито,
 Съсь калъ и прахъ покрито,
 Ъвичеше до брѣга.

И вдегаше крачето
 Съ мжка и съ ревъ,
 И, сякашъ, на небето
 Показваше го, клето,
 Съ моление и гнѣвъ.

Дълбока скръбъ гореше
 Въвъ погледа му простъ,
 Плачътъ му остъръ бѣше,
 И черна кръвъ шуртеше
 Изъ счупената костъ.

II.

Веднага дотърчахъ
 Дѣца мятеженъ рой
 Удрѣде! искрѣщяхъ
 И псето врѣхлетяхъ
 Съсь камъне безъ брой.

И срѣдъ рѣката хладна
 Нещастно скочи —
 Отъ тазъ дружина жадна
 За кръвъ и безпощадна
 Да се отдалечи.

Но камън'тѣ жестоко
 Прислѣдвахъ го пакъ,
 И кучето високо